

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3704/2020
04.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владислава Грче, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Страхиња Селаковић, адвокат из ..., ради поделе брачне сутековине, вредност спора 5.000.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4753/18 од 05.12.2019. године, у седници одржаној дана 04.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4753/18 од 05.12.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова за одговор на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4753/18 од 05.12.2019. године, ставом другим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Новом Саду П бр.7850/15 од 19.02.2016. године у ставовима првом, другом и четвртном, као и у делу одлуке о трошковима поступка са каматом од извршности пресуде до исплате. Захтев за исплату камате на досуђене трошкове од дана пресуђења до дана извршности пресуде је одбијен. Одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка, а тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове претходног ревизијског поступка. Потврђеним делом првостепене пресуде делимично је усвојен тужбени захтев, утврђено да су странке заједничким средствима и улагањем током трајања брачне заједнице стекли породичну стамбену зграду изграђену без грађевинске дозволе, која је у поступку легализације, спратности С+П+П, а налази се у ..., ул. ... бр. ..., површине цца170 м2, саграђена на парцелама .../... и .../..., уписаним у ЛН ... КО ... и то тужилац у 1/3 идеална дела, а тужена у 2/3 идеална дела, те да се тужилац на основу ове пресуде може уписати као држалац 1/3 идеална дела, а кад се за то стекну услови и као власник, без било каквог даљег питања и одобрења тужене, а што је тужена дужна трпети.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију тужене. Трошкове за одговор је тражио и определио.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14) и нашао да ревизија тужене није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Битна повреда из члана 374. став 2. тачка 4. ЗПП на коју се позива ревидент није разлог за изјављивање ревизије по одредби члана 407. ЗПП. По истој одредби ревизијски разлог није ни битна повреда из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се указује разлозима ревизије, као што се ревизија не може изјавити ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужена су живели у брачној заједници од 1993. до 2008. године, а брак је разведен 2011. године. Након порођаја ... године тужена се са дететом вратила код родитеља, али од октобра месеца исте године наставља да живи са тужиоцем у ..., где су подстанари. Тужилац је као ... зарађивао око 300 ДЕМ. Зарадом је финансирао свакодневни живот породице. Тужена није радила, осим две године на црно на пијаци, али су је родитељи помагали месечним новчаним износом у висини једне плате. Новцем који јој је поклонио отац, тужилац је 1996. године купила плац који је њена посебна имовина. На том плацу је изграђена спорна кућа чија вредност је утврђена вештачењем, као и вредност додатних улагања и учешћа странака у изградњи.

Имајући у виду да тужена формално није радила, али да су је родитељи стално финансијски помагали, да је плац њена посебна имовина и да је материјал за кућу обезбедио отац тужене, који је плаћао и мајсторе, да је тужена водила породично домаћинство, бринула се о детету и супругу, обављала кућне послове и спремала храну мајсторима, а да је са друге стране тужилац који је био запослен, својом зарадом финансирао свакодневни живот породице и учествовао у извођењу грађевинских и занатских радова на кући сам и уз помоћ пријатеља, судови су применом одредби чланова 171., 177. и 180. Породичног закона утврдили да је тужена имала већи допринос у стицању предметне породичне стамбене зграде. Стога су утврдили сувласничке уделе странака у стицању предметне куће у сразмери 1/3 идеалног дела у корист тужиоца и 2/3 идеалног дела у корист тужене.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су судови применили материјално право када су делимично усвојили тужбени захтев. Неосновано се ревизијом тужене оспорава правилност примене материјалног права. Ревидент сматра да су судови погрешно применили одредабе члана 168. став 2., 170. и 180. Породичног закона. Тужена ревизијом указује да је предметна кућа њена посебна имовина, јер је поклон од оца који је финансирао куповину плаца и изградњу куће, а да је тужиочев допринос изградњи незнатан па сразмерно свом доприносу може имати само облигационо правни захтев. Такође сматра да је нејасно како су судови утврдили удео тужиоца у стицању својине, ако је улагао зараду која је заједничка, а поклон од родитеља је учињен само њој.

Одредба члана 168. Породичног закона прописује да је посебна имовина сваког супружника она која је стечена пре брака. Посебном имовином сматра се и она стечена у току брака деобом заједничке имовине, наслеђем, поклоном или другим правним послом којим се прибављају искључиво права. У конкретном случају нема места примени одредбе члана 170. Закона по којој супружник стиче стварно или облигационо право на посебној имовини другог супружника зависно од тога да ли је знатно допринео увећању вредности те имовине. Утврђено је да посебну имовину тужене представља плац на коме је кућа сазидана, што је урачунато као допринос тужене изградњи куће која у смислу одредбе члана 171. Закона представља заједничку имовина парничних странака, јер је грађена доприносом оба супружника.

У смислу члана 177. истог Закона под деобом заједничке имовине сматра се утврђивање сувласничког удела сваког супружника у заједничкој имовини. Одредбом члана 180. Породичног закона прописана је судска деоба заједничке имовине супружника или бивших супружника. Ставом 2. члана 180. Породичног закона прописана је законска претпоставка да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки. То је оборива претпоставка. Према ставу 3. истог члана већи удео једног супружника у стицању заједничке имовине зависи од његових остварених прихода, вођења послова у домаћинству, старања о деци, старања о имовини те других околности од значаја за одржавање или увећање вредности заједничке имовине. Све наведене критеријуме нижестепени судови су конкретизовали и применили на спорни однос странака узимајући у обзир све врсте доприноса странака стицању заједничке имовине, као и вредност посебне имовине тужене којом је учествовала у стицању заједничке имовине, па је туженој утврђен већи допринос. При том се није могао занемарити и допринос тужиоца који је све време трајања заједнице странака радио и финансирао живот породице, личним радом и преко пријатеља доприносио изградњи спорне куће.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова за одговор на ревизију је одбијен применом одредбе члана 165. став 1. у вези са чланом 154. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења парнице.

**Председни већа- судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић